

Verlag van de wandeling 9,2km te Bachte-Maria-Lerne & Ooidonk zondag 12 februari 2017

Voor de tweede wandeling in februari hadden we bewust gekozen voor een gezinswandeling. De afstand bedroeg slechts 9,2km zodat we potentiële deelnemers, welke twijfelen aan hun eigen kunnen, konden aansporen om eens mee te stappen.

En tot mijn stoutste verwachtingen stonden we, ondanks de winterperiode, die dag met 22 deelnemers aan de plaats van afspraak !

Meegenomen was de aangename temperatuur op deze dag.

De uitvalsbasis was het café “ ’t Oud Sashuis”. Ooit had ik hier met mijn oudste zoon tijdens een fietstocht halt gehouden om te pauzeren. Toen had ik me reeds voorgenomen: hier kom ik zeker terug...

Vooraf omdat ik oa. hier de “St Bernardus van Watou” leerde degusteren ☺

De mooie locatie, de geschiedkundige achtergrond van dit gebouw & bijbehorende sluis, maar nog meer de fratsen van de uitbundige herbergier Wim, welke zijn stiel met hart & ziel uitvoert, kortom... al deze facetten overtuigden me om het besluit te nemen onze “Lijnstappers” dit te leren ontdekken.

Vooraf had ik een bepaalde timing voorop gesteld om zoveel mogelijk (proberen) alles in goede banen te leiden. Zo kregen we om 14h een korte historische uitleg door Wim hoe alles vroeger in zijn werk ging. Vraag maar eens bij gelegenheid aan onze deelnemers hoe het ongelooflijk genieten was.

Hierna konden we het kleine maar leerrijke museum op de bovenverdieping bewonderen.

Omstreeks 14h30 eerst een groepsfoto nemen om dan definitief in de startblokken te staan om de tocht aan te vatten. Via knusse aardewegen met zicht op de oude Leiearm, landelijke wegen volgden onze stapschoenen de richting Bachte-Maria-Lerne.

Een tussenstop was totaal niet gepland. Doch café in zicht !
Even checken of “Den Appel” te Bachte-Maria-Leerne open was. En ja hoor, tot groot jolijt van iedereen bleven we hier een 45 min. Gelegenheid om even uit te blazen en desnoods het sanitair te bezoeken.

Gelukkig was het grootse gedeelte van de route afgelegd zodat de eventuele gedronken alcohol geen problemen gaf in de benen. Totaal niks van gemerkt !
Mijn bewondering voor onze deelnemers aan “Tournée Minérale”. Zij namen frisdrank of een deugddoend potje koffie.

Het prachtige “kasteel van Ooidonk” was het volgend doel. Langsheen de dreef zagen we in de verte de ingangspoort. Bewust even afgeweken van de oorspronkelijke route namen we de kasseibaan links. De moeite waard, want na 100m hadden we een uniek frontaal zicht op dit geklasseerd bouwwerk.

Ik herinner me dat ik als jonge kerel regelmatig hier kwam fietsen. Het kasteel, gebouwd volgens Spaanse-Vlaamse architectuur, had me toen reeds in mijn greep.
Hoe zou het leven destijds geweest zijn tijdens zijn actieve periode in de Middeleeuwen ?
Boeiende materie om eens te Googelen.

Verder weg van deze waterburcht weg sloegen we linksaf de betonnen straat in. Op het einde hiervan, via een mooi breed pad in grind, lonkte in de verte onze startplaats.
Onze spieren hadden duidelijk gewerkt. Beetje vermoeid maar vooral voldaan namen we onze intrek en genoten we van een verdiend drankje.

Er was wat plaatsgebrek mede door het succes van dit café. Hierdoor gedwongen diende de groep in tweeën verdeeld te worden, een deel binnen & een deel buiten rond het vuurtje.
Maar niemand had hier problemen mee. Tof !

Voor velen onder ons zal vooral het spontane zangmoment in hun geheugen gegrift staan 😊

Was de oorzaak hiervan de vermoeidheid, het proeven van een "Schobiak", of kwam het door grote tevredenheid van deze namiddag? Who knows ?

Ik alvast ben een ENORM gelukkig bestuurslid.

Ten eerste voor het mooie weer & de sfeer in "'t Oud Sashuis" welke vanaf de start goed zat.
Maar niet in het minst voor deze groep aanwezigen.

Jullie allen maken onze wandelclub groot. Zonder jullie deelname heeft het geen zin om routes uit te stippelen. Dankjewel !!!

Jullie verslaggever van dienst,

De Schepper Geert